

Ayınur
Turan

F.Köçerli adına
Respublika Uşaq
Kitabxanasının
metodisti

(əvvəli ötən saylарımızda)

Azərbaycan teatr sənətinin qədim və zəngin tarixi vardır. Əmək fəaliyyəti ilə bağlı oyunlar və rəqsər, mövşüm bayramları, aşiq sənəti, meydan mərasimləri, "Qaravəlli" tipli müxtəlif tamaşa növləri xalq teatrının əsasını müəyyən etmiş, milli teatrın gələcək inkişafı üçün möhkəm zəmin yaratmışdır. Xalq teatrının repertuarını təşkil edən əxlaqi və tərbiyəvi əhəmiyyətə malik əsərlərlə yanaçı dini tamaşalar da teatr sənətinin formallaşmasında özünəməxsus rol oynamışdır. XIX əsrin ikinci yarısından başlayaraq Azərbaycanda cərəyan edən içtimal-siyasi hadisələr ölkədə maarifçilik hərəkatının inkişafına güclü təkan verdi. Həmin dövr Azərbaycan teatrı üçün də əlamətdar oldu. Dahi müteffekkiri Mirzə Fətəli Axundovun ədəbiyyatımıza dram janrını getirməsi xalq teatrının peşəkar teatr sənətinə əlavə edildi. Böyük maarifçi Həsən bəy Zərdabının və görkəmli yazıçı Nəcəf bəy Vəzirovun təşəbbüsü ilə 1673-cü ildə Bakıda Mirzə Fətəli Axundovun "Lənkəran xanının vəziri" və "Hacı Qara" komediyalarının tamaşaşa qoyulması Azərbaycanda, eləcə də bütün müsəlman Şərqində dün-yəvi peşəkar teatrın təməlini qoydu. Teatrın böyük içtimai əhəmiyyətini dərk edən Azərbaycan ziyalıları Bakıda, Qubada, Şəkidə, Şuşada, Naxçıvanda həmçinin Tiflisdə, İrəvanda teatr tamaşaları təşkil edirdilər. Azərbaycanın görkəmli ziyalıları Nəcəf bəy Vəzirov, Əbdürəhim bəy Haqverdiyev, Nəriman Nərimanov və başqaları dövrün teatr repertuarlarını zənginləşdirildilər. Rusiyada və Avropada təhsil alıqdandan sonra vətənə qayıtmış azərbaycanlı gənclər dünya klassiklərinin əsərlərini tərcümə edərək tamaşaşa qoymaqla teatr həvəskarlarını dün-yəvi ədəbiyyatının nümunələri ilə tanış edirdilər. Hüseyn Ərəblinski, Cahangir Zeynalov, Hüseynqulu Sarabski, Abbas Mirzə Şərifzadə, Mirzəağa Əliyev, Sidqi Ruhulla, Ülvi Rəcəb və başqalarının səyleri nəticəsində Azərbaycanda milli peşəkar akt-yorluq məktəbi formalaşdı. Məhz bu dövrde Azərbaycanda xüsusi teatr binalarının inşası başlandı və peşəkar teatrla bağlı digər sənət növləri də inkişaf etdirildi. Azərbaycan öz müstəqilliyini qazandıqdan sonra ölkənin bir çox sahələrində olduğunu kimi teatr sənətimizin inkişafında da, mühüm işlər həyata keçirildi. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin bütün dövlət və hökumət rəhbərinin iştirakı ilə Dövlət Teatrının rəsmi açılışı oldu. Azərbaycanda peşəkar teatr sənətinin inkişafı Çəlil Məmmədquluzadə, Hüseyn Cəvid, Cəfər Cabbarlı kimi böyük sənətkarların xalqımızın tarixi

keçmişini, məruz qaldığı sarsıntıları, xeyirlə şərin qarşidurması ilə bağlı fəlsəfi düşüncələri canlandıran səhne əsərləri ilə böyük vüset aldı.

Azərbaycan Dram Teatrı ilə yanaşı opera və baletin də qədim tarixi, kökləri vardır. Muğam sənətimizin uzun inkişaf yolu keçərək xüsusi ifaçılıq məktəbinə əvələnmiş, muğam əsasında yaradılmış tamaşalar meydana çıxmışdır. Bunların məntiqi nəticəsi olaraq dahi Azərbaycan bəstəkarı Üzeyir Hacıbəyovun yaratdığı "Leyli Məcnun" operasının 1908-ci ildə ilk tamaşası ilə Azərbaycanda və bütün müsəlman Şərqində opera sənətinin təməlini qoydu. Üzeyir Hacıbəyov ilə birlilikdə Azərbaycanda Avropa tipli peşəkar musiqi sənətinin bünövrəsini qoyan Müslüm Maqomayevin "Şah İsmayı" operasını da muğam operası janrının incilərindən biri kimi Azərbaycan səhnəsində həmişəlik yer tutdu. Üzeyir Hacıbəyovun dramaturgiya sahəsindəki fəaliyyəti də milli mədəniyyət tariximizdə mühüm mərhələ olmuşdur.

O, həm bəstəkar, həm də dramaturq kimi 1909-1913-cü illərdə yaratdığı əsərləri ilə Azərbaycan teatrına musiqili komediya janrını getirdi. Bu janr sonralar Qara Qarayevin, Rauf Hacıyevin operettaları bir çox ölkələrdə teatrların repertuarlarına daxil edildi. 1940-ci ildə ilk milli Azərbaycan baleti-Əfrasiyab Bədəlbəylinin "Qız qalası" baleti tamaşaşa qoyuldu. 1952-ci ildə isə Qara Qarayevin məşhur "Yeddi gözəl" baletinin səhnəyə qoyulması respublikanın mədəni həyatında əlamətdar hadisəyə çevrildi. Qara Qarayevin bu əsəri, habelə onun "İldirimli yollarla" baleti Azərbaycan teatr sənətinin dünyada şöhrət tapması işinə xidmət etdi. Azərbaycanda opera və balet sənətinin inkişafında görkəmli Azərbaycan dirijoru və bəstəkarı Niyazinin böyük xidmətləri olmuşdur. Kino sənətimiz öz tarixini 1898-ci ildən başlasa da, ölkəmizin teatr ənənələri və təcrübəsindən həmişə bəhrələn-

mışdır. Kino sənətinin uğurları ilk növbədə Azərbaycanın teatr xadimləri və aktyorlarının adları ilə bağlıdır. Azərbaycan teatr sənətinin süretli inkişafı respublikamızda dünya standartlarına cavab veren müstəqil sənət ocaqlarının yaranmasına getirib çıxardı. Bu gün respublikamızda Milli Dram Teatr, Opera və Balet Teatrı ilə yanaşı, Musiqili Komediya Teatrı, Rus Dram Teatrı, Gənc Tamaşalar Teatrı, Kukla Teatrı, Marionet Teatrı, Pantomima Teatrı, "Yuğ" Teatrı, Bakı Bələdiyyə Teatrı və başqa teatrlar uğurla fəaliyyət göstərirler. İrəvan, Naxçıvan, Gəncə, Sumqayıt, Lənkəran, Şəki, Salyan, Mingəçevir, Qazax, Qax, Qu-

rilməsinin respublikanın mədəni həyatında böyük əhəmiyyəti ni nəzerə alaraq Ulu öndər Heydər Əliyev sərəncam imzalamışdır.

Bu sadə həqiqətdir ki, böyük şəhərlərə gələn qonaqlar ilk növbədə həmin yerin teatrları, muzeyləri, tarixi abidələri ilə daha çox maraqlanırlar. İslam Mədəniyyətinin Paytaxtı elan olunmuş (2009) Bakıda da belə abidələr çoxdur və bu şəhərə gələnlər onun tarixi abidələrinə, gözəl binalarına heyran olurlar. Belə memarlıq nümunələrindən biri də teatr binalarıdır. Teatr xalqın mədəniyyətinin, inkişaf səviyyəsinin göstəricisidir. Odur ki, bu zəngin fəaliyyət sahəsinin yaranması xalqla-

tamaşaları kütləviləşdirməkdidi. Yeni səhnə ilə tamaşaçı salonu arasında canlı ünsiyyət qurmayıdı. Bu teatrın özüne xas repertuarı vardi. Tamaşaşa qoyulan əsərlər əsas etibarı ilə bir pərdədən ibarət kiçik pyeslər idi. Pyesler yazıçılarından başqa teatrın təcrübəli aktyorları tərəfindən de yazılırdı. Teatr Bakının fəhlə rayonlarında böyük müvəfəqiyətə çıxış edirdi. Belə bir veziyət 1925-ci ilədək davam etdi. Respublika artıq bərpa dövrünə daxil olduğundan teatrın qarşısında da daha yeni vəzifələr qoyulurdu. Onlar çoxpərdəli, mürəkkəb sujetli pyeslər tələb edirdilər. Buna görə pyeslərin qayə və istiqamətini daha dolğun əsərlərlə əvəzləmək

"Məxmər pərdələr arxasından başlanan dünya"

Azərbaycan Dram Teatrı ilə yanaşı opera və baletin də qədim tarixi, kökləri vardır. Muğam sənətimizin uzun inkişaf yolu keçərək xüsusi ifaçılıq məktəbinə əvələnmiş, muğam əsasında yaradılmış tamaşalar meydana çıxmışdır. Bunların məntiqi nəticəsi olaraq dahi Azərbaycan bəstəkarı Üzeyir Hacıbəyovun yaratdığı "Leyli Məcnun" operasının 1908-ci ildə ilk tamaşası ilə Azərbaycanda və bütün müsəlman Şərqində opera sənətinin təməlini qoydu. Üzeyir Hacıbəyov ilə birlilikdə Azərbaycanda Avropa tipli peşəkar musiqi sənətinin bünövrəsini qoyan Müslüm Maqomayevin "Şah İsmayı" operasını da muğam operası janrının incilərindən biri kimi Azərbaycan səhnəsində həmişəlik yer tutdu. Üzeyir Hacıbəyovun dramaturgiya sahəsindəki fəaliyyəti də milli mədəniyyət tariximizdə mühüm mərhələ olmuşdur.

sar, Ağdam, Şuşa, Füzuli teatrları və s. öz tamaşaları ilə teatr sevənlərin dərin rəğbətini qazanmışlar. Milli mədəniyyətimizin inkişafında, vətənpərvərlik hissələrinin aşılanmasında, yüksək əxlaqi keyfiyyətlərin, milli və ümumbəşəri dəyərlərin təbliğində müstənə rol oynamış Azərbaycan teatrı xalqımızın azadlıq və müstəqillik uğrunda mübarizəsinə öz böyük töhfəsi ni vermişdir. O, öz fəaliyyəti ilə xalqın milli sərvətinə əvələnmişdir. Azərbaycanın dövlət müstəqilliyini bərpə etmesi ilə milli teatrımızın inkişafı üçün geniş perspektivlər açılmışdır. Teatrlar müstəqil dövlətimizin qarşısında duran mühüm vəzifələrin yerinə yetirilməsində mühüm rol oynayır və yaxından iştirak edir. Vaxtılı Müsəlman Şərqində ilk dünyəvi peşəkar teatr olan Azərbaycan teatrının milli mədəniyyətimizin inkişafındakı mühüm rolunu, onun yaradılmasının 125 illik yubileyinin keç-

rin, mədəniyyətlərin integrasiyası kimi qəbul olunur. Azərbaycan teatrından danışarkən bu fikri tam qəbul etmiş olurq. Belə ki, ötən əsrin əvvəllərində mədəniyyət, sənət, ən əsası teatr sahəsindəki sıçrayış-milli operanın, musiqili komedyianın yaranması xalqımızın təfəkkür səviyyəsi, mədəni inkişafını göstərmüş oldu.

1921-ci ildə Bakıda Tənqid-Təhlükə Teatrı açılmışdı. Bu, keçmiş ittiqaq respublikaları içərisində birinci dəfə idi ki, təşkil olunmuşdu. Teatrın qarşısında bir məqsəd qoyulmuşdu: keçmiş cəmiyyətin qalıqlarından, mövhumatın zərərlə ənənələrindən kılax olmaq uğrunda mübarizə aparmaq. Buna görə teatr gülüşü, satırı özüne kəsərlə bir silah kimi seçmişdi. Teatrın adından göründüyü kimi, köhnə dünya sahəsində atəşinə tutur, təbliğat vasitesilə insanları yeni həyat uğrunda mübarizəyə səsləyirdi. Ən xarakterik cəhəti isə

xatirəsinə ithaf olunub. "Üns" Yaradıcılıq Səhnəsinin yaradıcı və bədii rəhbəri "Azərbaycan mədəniyyətinin Dostları" Xeyriyyə Fonduun idarə Heyətinin üzvü, M.V. Lomonosov adına Moskva Dövlət Universiteti Bakı Filialının rektoru, İngiltərə Azərbaycan Cəmiyyətinin həmsədri, professor Nərgiz Paşayevadır. Layihənin əsas məqsədlərindən biri Azərbaycanın zəngin teatr sənətinə dəha bir yenilik gətirmək, incəsənət və mədəniyyətdə Qərb və Şərq mədəniyyətinin sintezinin bədii əksini göstərməkdir. "Üns"-ü digər teatrlardan fərqləndirən cəhətlərdən biri də onun dizaynında, binasının ümumi görünüşü və interyerində özünü göstərir. Kiçik həyətlə foye həməhənglik təşkil edir. Tamaşaçı teatra daxil olan kimi milli və eyni zamanda, ümumbəşəri ideyalarla, mədəniyyət və incəsənətlə ənslılıyə girir.

(davamı gələn sayımızda)